

упътилъ за-въ южна Италия. Опитний и прѣдпазливий Фабий Максимъ нерачилъ да се удари на отворено; той гледалъ да прави обстъпи и да оморява картагенска та войска съ чести ненадѣйни пакости. Затова той се нареклъ Забавникъ или Кунктаторъ. Еднажъ Анибалъ съ всичка та си войска билъ загаштенъ отъ Фабия въ планински ти тѣсенини, и се отплесналъ отъ него само съ хитрость. Той заповѣдалъ една ношть да привържатъ запалени рѣкойки прѣте на рогове ти на нѣколко стотини бикове и да ги пустнатъ възъ Римляне ти: и послѣ, възползованъ отъ побърковане то на враговете, измъкналъ се отъ тѣсенини ти.

Кога се свършило опрѣдѣлено то врѣме на Фабиево то заповѣдничество, римска та войска прѣминала подъ глататарство то на двама консула; Павла Емилия и Варона. Павелъ билъ прѣдпазливъ и гледалъ да прави като Фабия. Нъ распалений Варонъ не билъ като него прѣдпазливъ. Консули ти всякой день се промѣнявали въ управа та надъ войска та. Варонъ единъ день кога управелъ налѣтѣлъ на Анибала и се ударилъ съ него при Кана (въ Апулия). Римляне ти били два пѣти по-много отъ неприятель тѣ; нъ тамъ тии истеглили такъво поразяваніе, каквото никога не били виждали. Казоватъ, отъ тѣхъ били паднали въ бой тѣ до 50.000 души, и ужъ Анибилъ испратилъ въ Картагенъ цѣла мѣра златни прѣстене, които самали за отличителенъ бѣлѣгъ на римски ти конници. Нъ и слѣдъ такъва побѣда Анибалъ не се наелъ да иде възъ Римъ, а отишълъ да зимова въ градъ Капуя (въ Кампанія). Тако-речи всички ти народи на южна Италия се отмѣтнали отъ Римляне ти. Между това Римский сенатъ показалъ чудна коравина; намѣсто де смѣре, той благодарилъ на Варона за дѣто не се отчайвалъ за отърваніе то на отечество то. На Римски ти жени било заповѣдано да не излизать отъ къшти ти, да смуштаватъ народъ тѣ съ плачане то си за убити ти имъ роднини; всички тии латин-